χες τοῦ Πειρασμοῦ ἔσπειραν βαναύσως ἐπὶ τοῦ τεμαχίου του ἀπροσδοκήτους ποικιλίας· μικραὶ γραμμαὶ μελάνης, λεπτῶς συμπεπλεγμέναι καὶ εὐκρινῶς παριστῶσαι ποῦ μὲν πίεσιν, ποῦ δὲ ὕψεσιν ἡμίτονον, ἐτροποποίησαν τὸ περίφημον τελικὸν μελῴδημα.

Ὁ Πειρασμὸς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βιβλοθήκης ἐφαίνετο παρατηρῶν περιέργως πάσας τὰς κινήσεις τῶν παρεστώτων καὶ μαντεύων ὅτι ὡμίλουν περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Γρετρὺ εἶδεν ὅτι αἱ τροποποιήσεις ἦσαν ἐπιτυχεῖς καὶ ἐνόησεν ὅτι τὰ συγχαρητήρια τῶν φίλων του δὲν ἦσαν μάταια.

— Τὰ νυχοσκαλίσματα αὐτὰ εἶνε καλλιτεχνικά, ὁ δὲ Πειρασμός μου γίνεται ἀπὸ τοῦδε συνεργάτης μου. Πῶς νὰ τὸν ἀνταμείψωμεν τώρα;

— Δώσατέ του μίαν ἔδραν εἰς τὸ θέατρον, εἶπεν ὁ Δεζορμώ, διὰ νὰ χειροκροτήσῃ τὸ ἔργον.

Καὶ οἱ τέσσαρες φίλοι ἀπῆλθον γελῶντες.

***

Ὁ Γρετρὺ ἀπέθανε τῷ 1843 ἐν τῷ ἐρημητηρίῳ ἐκείνῳ τοῦ Μονμορενσύ, ὅπερ ἠδυνήθη νὰ ἀγοράσῃ χάρις εἰς τὴν ἐκ τεσσάρων χιλιάδων φράγκων σύνταξιν, ἣν τῷ ἐχορήγησεν ὁ πρῶτος Πρόεδρος, καὶ ἥτις ηὔξησε κατόπιν δικαιωματικῶς ὡς ποιητοῦ τοσούτων ἀριστουργημάτων ἀδιαμφισβητήτων.

Ὁ Πειρασμὸς ἐγήρασεν, ὁ δὲ θάνατος τοῦ κυρίου του θανασίμως τὸν ἐλύπησε· καὶ μάλιστα εἰκάζεται ὅτι ἀπεφάσισε ν' ἀποθάνῃ ἐξ ἀσιτίας.

Μετὰ παρέλευσιν μηνός, ἐγένετο ἡ πώλησις τῶν ἐπίπλων τοῦ Γρετρύ· οἱ θαυμασταὶ τοῦ ποιητοῦ καὶ οἱ πιστοὶ φίλοι του ἦλθον εἰς Μονμορενσὺ καὶ διεφιλονίκησαν τὴν κατοχὴν καὶ τῶν ἐλαχίστων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζετο καὶ ἅτινα ἐπωλήθησαν εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς.

Οὕτως ὁ Νικόλαος Ἰζουάρδος ἠγόρασε τὸ κλειδοκύμβαλόν του ἀντὶ εἰκοσακισχιλίων φράγκων, ὁ Βουγερδίου ἀντὶ διακοσίων τὰς πινακίδας του, ὁ Βέρτων μόλις κατώρθωσε ν' ἀγοράσῃ ἀντὶ δέκα εἰκοσαφράγκων τὴν μικρὰν ῥάβδον, δι' ἧς ἔκρουε τὸν χρόνον τῆς μουσικῆς. Τέλος ὁ γέρων Δεζορμὼ ἠγόρασεν ἀντὶ εἴκοσι φράγκων τὸν γηραιὸν Πειρασμόν, ὃν ὁ κηπουρὸς ἤθελε νὰ ἐξαφανίσῃ.

Τί ἀπέγεινεν ὁ Πειρασμός; Ἡ σκιὰ μόνη τοῦ ἀρχαίου προμηθευτοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἰταλίας δύναται νὰ μᾶς τὸ εἴπῃ.

Ι*.

Ο ΙΠΠΟΣ

μόνον τοῦ λόγου στερεῖται

Πολλὰ καὶ ἱκανὰ ἴσως ἐγράφησαν περὶ τῆς νοημοσύνης τῶν ζῴων, οὐχ ἧττον εἶναι ἄξιον νὰ καταλεχθῇ μεταξὺ τούτων καὶ τὸ κατωτέρω συμβάν, ὅπερ μοὶ διηγήθη ἄνθρωπος ἀξιόπιστος βιώσας ἐρ' ἱκανὸν χρόνον ἐν Ῥωσσίᾳ.

Ὅσῳ καὶ ἂν συνδέῃ φιλίας δεσμὸς τὴν Ῥωσσίαν μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ ἀπέχθεια καὶ τὸ μῖσος τῶν Ῥώσσων πρὸς τοὺς Βουλγάρους εἰσὶν ἀνεπτυγμέναι εἰς τὸν ὕπατον βαθμόν. Ἐπὶ μᾶλλον δὲ διίστανται πρὸς τοὺς Βουλγάρους οἱ Ῥῶσσοι στρατιῶται, οἵτινες ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καταπιέζουσιν αὐτούς, οὐδόλως ἀποτολμῶντας νὰ καταγγείλωσι τούτους φοβούμενοι σκληροτέρας συνεπείας.

Ἐν Ὀδησσῷ μεσημβρίαν τινὰ διήρχετο *κοζάκος*, τοὐτέστι στρατιώτης τοῦ σώματος τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, πρὸ τοῦ καπηλείου Βουλγάρου τινός, ἐν ᾧ κατάκοπος καὶ πεινῶν εἰσῆλθε, προσδέσας τὸν ἵππον αὐτοῦ εἰς δένδρον ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου.

—Πεινῶ, εἶπεν ὁ Ῥῶσσος στρατιώτης, εἶμαι κεκοπιακὼς ἀλλὰ λεπτὰ δὲν κρατῶ. Σὲ παρακαλῶ, φέρε μου νὰ φάγω, πηγαίνω εἰς τὸν στρατῶνά μου νὰ πληρωθῶ, ὅταν θὰ ἐπιστρέφω εἰς τὸν σταθμόν μου, σοὶ ὁρκίζομαι ὅτι θέλω σὲ πληρώσει.

— Ὅποιος ἔχει *παράδες* καταβαίνει ἀπὸ τὸ ἄλογό του καὶ τρώγει καὶ πίνει, ὅποιος δὲν ἔχει, τραβάει δουλειά του.

Οὐχὶ τόσῳ τὸ συμπέρασμα τῶν λόγων τοῦ καπήλου Βουλγάρου, ὅσῳ ὁ τρόπος τῆς προφορᾶς αὐτῶν ἐξηρέθισε τὸν Ῥῶσσον στρατιώτην, ὅστις, καί τοι θυμωθεὶς σφόδρα, περιωρίσθη νὰ ῥίψῃ πρὸς αὐτὸν βλέμμα εἰρωνικόν, καὶ νὰ τῷ εἴπῃ:

— Φέρε μου νὰ φάγω μὲ παράδες.

Πραγματικῶς ὁ *κοζάκος* ἀποκαλυφθεὶς καὶ καθήσας ἐγευμάτισε πολυτελέστατα. Ἔχων ἔτι ἐναποτεθειμένον τὸν πῖλον αὐτοῦ ἐπὶ καθίσματος ἐξῆλθε καὶ ἔλυσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ δένδρου, πρὸς τὸν ὁποῖον δὲ ὡμίλησε χαμηλοφώνως Ῥωσσιστί. Μετὰ ταῦτα εἰσελθὼν εἰς τὸ καπηλεῖον ἐκάθισεν ἐφ' ἧς καὶ πρότερον ἐκάθητο ἕδρας καὶ ἐζήτησε τὸν λογαριασμόν, ὁ ὁποῖος ἀνήρχετο εἰς δύο ῥούβλια.

Πλὴν μόλις ἡ φράσις τῶν δύο ῥουβλίων ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ καπήλου, φοβερὸς γδοῦπος συνετάραξε πάντας τοὺς ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ εὑρεθέντας. Τί συνέβη;

Ὁ Ἵππος τοῦ Ῥώσσου στρατιώτου ἀφρίζων ἐκυλίετο, καὶ μετὰ ἓν λεπτὸν ἔμενεν ἀκίνητος, μὴ ἀναπνέων, ἀλλὰ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐφαίνετο ἐξωγκωμένον. Ἀκράτητα δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ *κοζάκου*, ἐκφράζοντος τὴν ἀπελπισίαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐκεῖ (πάντας βουλγάρους) καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους παρίστα τὸ δεινὸν τῆς θέσεώς του, ὅτι φοβερὰ ἐπακολουθεῖ τιμωρία ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ὁ ἵππος ἤθελεν ἐκπνεύσει καθ' ὁδόν. Ἀντὶ δὲ ὁ Ῥῶσσος στρατιώτης νὰ πληρώσῃ τὸν ξενοδόχον ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν πάντων περιελθὼν πρὸ αὐτῶν φέρων τὸν πῖλόν του ἐπὶ χειρί, δίκην δίσκου, ἐν τῷ ὁποίῳ ὅμως οὐ σμικρὸν ἐνέπεσε χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ ἵππου.

Ἐν τούτοις ἐν τάχει γενομένων τούτων, ὁ στρατιώτης ἀφαιρέσας τὸ ἐφίππιον καὶ τὰ φάλαρα καὶ φέρων ταῦτα ἐπ' ὤμου ἐβάδιζε ταχέως. Εἶχε προχωρήσει ἀρκετὸν διάστημα, ὅτε διάτορος συριγμὸς ἔφθασεν εἰς τὰ ὦτα τῶν ἐχόντων περικεκυκλωμένον τὸν νομιζόμενον τεθνεῶτα ἵππον, ὅστις, πάραυτα σηκωθεὶς καὶ θυμοειδῶς περιστρέφων τὴν κεφαλήν του, ἵνα ἐννοήσῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συριγμοῦ, ἀκούσας δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἔφθασε πάραυτα εἰς τὸν κύριόν του, ὅστις ἑτοιμάσας τοῦτον καὶ ἱππεύσας ἐγένετο ἄφαντος, ἐκθάμβων μειναντων πάντων, οἵτινες μάτην ἔτρεχον φωνάζοντες πρὸς σύλληψιν τοῦ ἱππέως.

Ταῦτα ἐγένοντο βεβαίως ἐν συνεννοήσει τοῦ ἱππέως μετὰ τοῦ ἵππου αὐτοῦ πρὸς τιμωρίαν τοῦ θρασυτάτου Βουλγάρου καὶ διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅ,τι ἐν ἀρχῇ εἶπον ὅτι *ὁ ἵππος μόνον τοῦ λόγου στερεῖται.*

Ἐν Πύργῳ τῆς Θήρας.

Αγ. Ν. Α.

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΕΡΙΔΑΝ

Ὁ Ῥιχάρδος Σέριδαν, συγγραφεὺς τῆς κλασικῆς κωμῳδίας, ἡ *Σχολῆς τῆς κακολογίας* ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε οὐδεὶς πλέον τὸν ἐπίστευεν. Ἔπασχε δὲ ἐξ ἀνεχείας καὶ πάντες ἐγίνωσκον τοῦτο.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Σέριδαν μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας. Ἡ Α. Υ. ἰδὼν ὅτι ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς ἔφερε νέα ὑποδήματα:

—Πῶς; Σέριδαν, τῷ λέγει, ἔχεις νέα ὑποδήματα;

— Ναί, ὑψηλότατε· καὶ στοιχηματίζω ὅτι δὲν θὰ μαντεύσητε πῶς τὰ ἐπέτυχα.

— Ἐπὶ πιστώσει;

— Ὄχι

— Τὰ εὗρες ἴσως ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ;

— Καὶ τίς εἶνε δυνατὸν ν' ἀπολέσῃ ζεῦγος νέων ὑποδημάτων;

— Σοὶ τὰ ἐδώρησέ τις;

— Ἡ γεννναιότης δὲν εἶνε κτῆμα κοινόν. Τίς χαρίζει ζεῦγος ὑποδημάτων νέων ὡς λῆψιν ταμβάκου.

— Τότε... τὰ ἔκλεψες;

— Μὲ συκοφαντεῖτε, Ὑψηλότατε. Δὲν εἶμαι οὔτε ὑπῆρξα ποτὲ κλέπτης.

— Τότε λοιπὸν πῶς διάβολον τὰ ἐπέτυχες;

—Τὰ ἐπλήρωσα!!

— Ὦ! τότε ἔχεις δίκαιον. Τὸ τοιοῦτον οὔτε ὁ διάβολος δὲν θὰ τὸ ἐμάντευε.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΣ ΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ο ΜΠΡΑΒΟΣ

τὸ ἄριστον καὶ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ μυθιστοριογράφου **ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΟΥΠΠΕΡ**, ἐν ᾧ δι' ἐπαγωγοῦ καὶ ζωηροῦ ὕφους ἐκτυλίσσονται αἱ φοβεραὶ καὶ μυστηριώδεις σκηναὶ τῆς Ἐνετίας, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας. Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο μετεφράσθη εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Οἱ μετοικήσαντες κ. κ συνδρομηταὶ ἡμῶν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς γνωστοποιήσωσι τὴν νέαν διεύθυνσίν των.

ΑΘΗΝΗΣΙ.—ΤΥΠΟΙΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ» ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΡΙΘ 3